

El primer director del Pere Alsius

Publiquen les memòries del professor Josep Montañà, a qui va correspondre posar en marxa el primer centre de batxillerat públic de Banyoles

Anteriorment, havia estat 'hermano' de La Salle

Amb alumnes d'art de COU en una excursió al bosc de Can Ginebreda. ARXIU FAMILIAR.

“Avui, 15 de novembre del 1993, sense que sigui un dia especial (sí que hi ha un cel blau intens i un sol que brilla amb tota la seva plenitud), he determinat començar a escriure els records de la meva vida.” Així obria les seves memòries manuscrites el professor Josep Montañà, a qui va correspondre posar en marxa l'institut Pere Alsius de Banyoles, el primer que va tenir aquesta ciutat i de què seria també el primer director. Aquells “records de la meva vida” acaben de ser publicats amb el títol de Josep Montañà Canudas. Memòries. D'hermano de La Salle a primer director de l'institut de Banyoles, editat per MMV Edicions.

La transformació d'aquella documentació personal en llibre ha

estat una iniciativa de la seva filla, Elisenda Montañà, que no va llegir el manuscrit fins fa relativament pocs anys. Aleshores, es va adonar que era un material molt interessant. “Entre altres coses –comenta l'Elisenda en la introducció del llibre–, explicava la història del seu pas com a hermano de les Escoles Cristianes de La Salle durant gairebé quaranta anys i tota la moguda que va representar la fundació de l'institut de Banyoles, que tinc la sensació que no és prou coneguda per la ciutadania.”

Josep Montañà, que actualment viu en una residència, va néixer el 1928 a Sant Hipòlit de Voltregà, on La Salle tenia una escola on el van matricular. Després de la guerra, va començar a Cambrils el noviciat de La Salle, institució a què quedaria vinculat com a professor fins al 1965, quan va fer el cop de cap d'abandonar aquell món de la “sotana, el pitet i els mitjons negres”.

Havia ensenyat en moltes escoles de La Salle i, després de sortir-ne, va ser professor en diverses ciutats de l'Estat. El 1967, quan treballava al País Basc, es va casar i, l'any següent, va arribar a Banyoles, on el Ministeri l'havia destinat per incorporar-se a l'institut que hi estaven construint i que era una secció delegada del Vicens Vives de Girona.

El lector banyolí comprovarà que Montañà no ha tingut pèls a la llengua a l'hora de descriure persones, institucions i situacions, en uns anys en què el director va haver de lluitar contra les reticències de la classe benestant local i la manca d'alumnat, una circumstància que va posar en perill la continuïtat del centre de batxillerat ja en el segon curs. La crisi es va salvar amb l'arribada d'alumnes de Salt. De la seva etapa banyolina no només en parla com a professor, sinó que tracta de la vida a la ciutat i, a tall de curiositat, de la seva participació, amb força èxit, en un concurs de televisió.

Les memòries arriben fins al 2007 i es completen amb textos aportats per companys que van ser docents al costat de Josep Montañà. També hi col·laboren exalumnes, de què un –un d'especialment trapella– va acabar

sent el seu gendre.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 30-05-2022, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/16-educacio/2146780-el-primer-director-del-pere-alsius.html>